

మంత్రి

కె.వి.యల్.వర్మ

"అయిదివ్వంది బాబూ"

"ఏదీ, అయిదా? అశకంతుండాలి. మూడు తీసుకో"

"కిట్టదు సావీ. కోసుదు దూరవెళ్లాల. మికు తెల్లా బాబూ, మద్దినంతా అప్పే - రాత్రిల్లాల్నిందే" అన్నాడు ఎసురత్తుం తువ్వలుతో ముఖం తుడుచుకుంటూ.

"మూడున్నర యిస్తాను. నీకివ్వవైతేరా, లేపోతే లేదు" అని లాల్చీ జేబులోంచి రుమాలు తీసి నుదుటికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ ముందుకు కదిలాడు అతను.

ఏమి పాలుపోక ఎసురత్తుం రెండు నిమిషాలలాగే నిలుచుండి పోయాడు.

అతను వెనక్కి చూడకుండా తాపీగా ముందుకే నడుస్తున్నాడు.

మరీ మూడున్నరకే జేరమొప్పు కోడమా? తిరుగు జేరం లేక పోతే ఈసురోమంటా రావాల. ఈ జేర మొదిలేసుకుంటే మూడున్నరా పోతాది - ఎసురత్తునికి జేర మొదులు కోడానికి మనసావులేదు.

రిక్తా ఎక్కి గబగబా పోయాడు.

"ఎక్కండి బాబూ"

"నేనెక్కను. ముందే ఈ మాటనొచ్చుగా, నన్ను కొంత దూరం నడిపించాక, నువ్వెక్కమంటే ఎక్కెస్తానను కున్నావా?" అన్నాడతను ముఖం చిట్టించుకుంటూ.

"కిట్టదని వెంటనే ఒప్పులేక పోయాను సావీ. కోపగించకండి"

"కిట్టక పోతే ఇప్పుడెందుకో చ్చాప్"

"తప్పక సావీ. బరిదద్దయినా సంపాదించాలికదా బాబూ" అన్నాడు ఎసురత్తుం వినయంగా.

అతనేమనుకున్నాడో రిక్తా ఎక్కి కూచుని "పోనీ" అన్నాడు.

"అమ్మయ్య" అనుకుంటూ ఎసురత్తుం పెడల్ మీద బరువుగా కాలేళాడు.

సూర్యుడు నడినెత్తి మీదున్నాడేమో ఎండ పేలి పోతోంది.

అంత ఎండలోనూ ఆ పట్నం మెయిన్ రోడ్డు పాదావుడిగా వుంది. మెయిన్ రోడ్డు కటా యిటూ వున్న పావుల్లో చిన్నా. పెద్దా జేరాలు సాగిపోతున్నాయి.

రద్దీని తప్పించు కుంటూ ఎసురత్తుం కొంచెం వేగం గానూ, ఎంతో మెళుకువగానూ రిక్తాను తొక్కుతున్నాడు.

ఒ ఆటో దాదాపు ఢీకొన బోయింది. ఎసురత్తుం పొండిల్ పక్కకు తిప్పడంతో ఆటో, రిక్తాను రాసుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

"ఎదవ నంజిగొడుకు, ఎదవ గీర, అడికేం బండిలో బద్దంగా కూకుంటాడు" అని ఎసురత్తుం సణుక్కున్నాడు.

రిక్తా మెయిన్ రోడ్డు దాటింది. మరో పావు గంటకు పట్నం పొలిమేర దాటింది.

బ్రాఫిక్ వలచ బడింది. అప్పుడో లారీ, అప్పుడో బస్సు వెళున్నాయి.

రిక్తాలో కూర్చున్నతను కాలక్షేపానికి కాబోలు,

"ఏవోయ్" అన్నాడు.

"ఏం బాబూ" అని బదులిచ్చాడు ఎసురత్తుం.

"నీదీపూరెనా"

"కాదు బాబూ ఎంకటాపురం"

"ఏదేదీ, వెంకటాపురమా! అంత దూరం నుంచి వచ్చావా? ఎన్నాళ్లయిందేదీ ఇక్కడికిచ్చి"

"ఏదాడవుద్ది బాబూ"

"పుట్టినూరు విడిచి పెట్టి ఇంత దూరం వచ్చావేదీ"

"పుట్టినూళ్లో పొట్ట గడవక పోతే ఏం చేస్తాం సావీ. ఆకలికాగలేక కానా మందిమి ఇక్కడికి చేస్తేం"

"అయ్యో పాపం. ఎంతమందో చేరేట"

ఎసురత్తుం మాటాడలేదు. అప్పొచ్చింది. రిక్తా దిగాడు రిక్తా కమ్మి ఒ చేత్తోనూ, పొండిల్ మరో చేత్తోనూ పట్టుకుని లాగుతున్నాడు

అతను మళ్ళీ ఏదో అడిగాడు.

ఎసురత్తుం వినపించుకోనట్టు రిక్తా లాగుతున్నాడు, చెమటలు కక్కుతూ, జోళ్ళు లేని కాళ్ళు మండి పోతున్నాయి. చెమటకు బనియను ఒంటికంటుకు పోయి చిరాకు చిరాకుగా వుంది.

అవే ఎక్కడం పూర్తవడంతో ఎసురత్తుం రిక్తా సీటు మీద కూర్చుని గస తీర్చుకుంటున్నాడు. దోను కావడంతో తొక్కుళ్ళేర్చుకుందానే రిక్తా వెళ్తోంది.

తన దగ్గర రెండు రూపాయలున్నాయి. ఈ జేరం డబ్బులు కూడా కలిపితే అయిదున్నర అవుతాది. రిక్తా అడ్డోపాను అర్ధరూపాయి మిగుల్చాది. మరో

రెండు మూడు జేరాలన్నా తగిల్చేకానీ ఇంట్లో పొయ్యి ఎలగదు - అనుకున్నాడు ఎసురత్తుం.

రిక్తా దోనలో రయేమని వెళ్తోంది. వెనక నుంచి హారన్ వనిపించడంతో ఎసురత్తుం రిక్తాను రోడ్డు పక్కకు పొనిచ్చాడు. ఇంతలో అయిల్ టాంకర్ ను ఓవర్ టేక్ చేస్తూ ఓ లారీ రిక్తా మీద కొచ్చేసింది. ఎసురత్తుం అసంకల్పితంగా పొండిల్ ను ఎడమ పక్కకు తిప్పేశాడు. రిక్తా రోడ్డు మీంచి విల్లి మొగ్గలేస్తూ పంట పొలంలో పడి పోయింది.

"అమ్మా" అని మూలిగాడు ఎసురత్తుం.

సత్తెమ్మ సీరసంగా అడుగు లేస్తోంది. ప్రాణాలు కళ్ళల్లో కొచ్చినట్టుగా వుంది. ఆమె తల ఉడతలు పీకిన తాట్లొకలా వుంది. అస్థిపంజరం గాలిలో తుడుతున్నట్టుగా నడుస్తోంది. సత్తెమ్మ ఒంటి మీది మల్లు పీరే అతుకులతో మాసిపోయి వుంది.

సాయంకాలపు చిరు ఎండను సత్తెమ్మ కళ్ళు చూడ లేక పోతున్నాయి ఒక చెయ్యి నడుం మీదా, మరో చెయ్యి కళ్ళకు ఎండ తగలకుండా కనుబొమలపైనా వేసి నడుస్తోంది.

"మట్టి పొట్టావీసకేనా"

జైనక్కడికే నన్నట్టు తలూపింది సత్తెమ్మ.

"నీ చాదస్తం కాపాతే, మనోరొత్తే అల్లే అట్టుకు రారేట".

బుల్లి మాటకు జవాబివ్వకుండా సత్తెమ్మ ముందుకు నడిచింది

ఈ బుల్లికి అన్నీ ఆరాలే. నేనెక్కడికెళ్తే దీనికెందుకంట. అయినా, నా బాద దానికెట్లా తెలుతాది. తల్లీ, తండ్రి ఏ పురాకులో పడి తిండెడతన్నారూ - అనుకుంది సత్తెమ్మ.

అప్పుడే మళ్ళీ ఆకలేస్తోన్నాది. పొద్దున్న ఈ పరాయి గంజనీళ్ళు పోసినాది. ఆళ్ళకే తిండానికి నేడు. ఆళ్ళ కన్న మాటేదీ ఎప్పురికీ మాత్రం వున్నాది.

సత్తెమ్మ భారంగా నడుస్తోంది.

దూరంగా ఏడుపులు వనిపిస్తున్నాయి. సత్తెమ్మ గుండె గిలరలాడి పోయింది. ఎక్కడో దుపు వనిపించినా ఆమె వజ్ర వజ్ర పడుకీ పోతుంది.

ఆమెకు కష్టాలు కొత్తకాదు. కన్నీళ్ళు కొత్తకాదు. అయినా ఆమె మనసు బండబారిపోలేదు. మరింత మెత్తబడింది.

సత్తెమ్మ వాళ్ల దగ్గరకెళ్లింది.

ఏడేళ్ల వాప మీద పడి ఒకామె కదుపు తరుక్కు పోయేలా విడుస్తోంది. పక్కన మరికొంత మంది కన్నీళ్ళు కారుస్తున్నారు.

సత్తెమ్మ వాళ్లను ఓదార్చడానికి ప్రయత్నించింది. అదులులో వాళ్ళు ఆమె మాటలను పట్టించుకోలేదు.

అక్కడ నుంచి సత్తెమ్మ కదిలింది. ఆమెకు కన్నీళ్ళు అగడం లేదు

క్రిందటిదాది.....

అయిదేళ్ల మనవడు పోయాడు.

'నాన్నమ్మా, నాన్నమ్మా' అంటూ తన కూడా కూడా తిరిగేవాడు. తన దగ్గరే పడుకునేవాడు. వాడికి జబ్బు

చేసింది. ఎన్ని రోజులకూ తగ్గలేదు. పూళ్లో ఆచారిగారిచ్చిన మందులు మింగించారు. తగ్గలేదు. పది రూపాయలు అప్పుచేసి పక్కానికి తీసికెళ్ళిపెద్ద డాక్టరుకు చూపించారు. ఆయన పరీక్ష చేసి, ఏదో మందులు రాసిచ్చాడు.

"కుర్రాడికి మంచి తిండి పెట్టాలి. బలమైన తిండి పెట్టక పోతే ఈ మందులేం పనిచెయ్యవు" అని ఆయన గట్టిగా చెప్పాడు.

ఒప్పుట తిండికే యాతన పడుతుంటే బలమైన తిండి ఎక్కడ నుంచి తెస్తారు? అన్నిటికీ అదేపుడే వున్నాడనుకుని మళ్ళీ ఆచారిగారి మందే వాడారు. ఒక్కాతే మనవడికి కడుపులో నొప్పి వుంది. ఎగవుపిరి దిగవుపిరికి. దిగినాక ఆచారిగారిచ్చిన మందు తెచ్చారు. మందు తాగమని తల్లి అడిగినా, తండ్రి అడిగినా వాడు మింగలేదు. అఖిరికి తను వాడి తల నిమురుతూ "ఇది తాగమ్మా. నీకు తగ్గి పోతాది! తాగయ్యా" అని మందిస్తే, కళ్ళు తెరిచి, తనొక చూసి, మింగేశాడు. అతర్వాత మూసిన కన్ను మళ్ళీ తెరవలేదు.

సత్తెమ్మకు నీటి పొర అడ్డొచ్చి దారి కనిపించలేదు అగి, చీర చెంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుంది. చుట్టూ ఓసారి చూసింది

ఎక్కడా పచ్చని చెట్టు లేదు. పొలాలు ఎడారుల్లా వున్నాయి. నేలంతా పగుళ్ళు దేరి వుంది. రాళ్ళూ, రప్పలతో నిండి వుంది.

ఆ పూళ్లో పంటలు పండి రెండేళ్ళయింది. వానల్లేక పంటల్లేవు పంటల్లేక పనుల్లేవు. పనుల్లేక తిండి లేదు. ఉన్నవల్లా ఆకలే ఆకలి. బాధలే బాధలు. చావులే చావులు.

సత్తెమ్మ గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

నడుస్తూ, నడుస్తూ గొప్ప తగిలి తూలి పడిపోయింది. కుడికాలి బొటన వేలి గోరు పైకి లేచి రక్తం వచ్చింది.

సత్తెమ్మ ఒంగుని గుప్పెడు ఇసుక తీసి, రక్తం పసున్న చేట వేసి నొక్కి పెట్టింది. కొద్దిసేపు అలా వుంచి, తర్వాత నిలబడింది. చెయ్యి డులుపుకుంది.

మళ్ళీ నడక మొదలుపెట్టింది.

చిరు చీకట్టు కమ్ముతున్నాయి.

సత్తెమ్మ పొస్సాఫీసు దగ్గర కెళ్ళింది.

"ఏవే, మళ్ళీ వచ్చావ్" అన్నాడు పొస్టు మాస్టరు - అరుగుమీద కూర్చుని చుట్టలు చుట్టుకుంటూ.

"మనోరొచ్చిందా బాబూ"

"ఏవిడే పెచ్చి ముందా. రోజూ ఒకటే సస. మనియార్దరోస్తే నేనే తెచ్చిస్తా. రోజూ అంత దూరం నడిచి రావడం నీకెన్ని సార్లు చెప్పాను. నా మాట నాది. నీనడక నీది" అన్నాడతను చిరాకుపడుతూ.

"ఎందుకయ్యా, అలా ఇసుక్కుంటావ్. నీకటడితే ఇయాల మానేసి రేపు తెస్తావు కదా అని నేనొచ్చాను" అని సత్తెమ్మ ఉ సూరు మంటూ వెనుతిరిగింది.

చీకట్లో కళ్ళు చిట్టించి చూస్తూ - అక్కడాడెన్ని యాతనలు పడుతున్నాడో అనుకుంది సత్తెమ్మ.

ఏసురత్నం గోడకు జేరబడి కళ్ళు మూసు కున్నాడు. ముఖం ఉబ్బిపోయింది. తొడ దగ్గరయిన గాయం ఇంకా సలుపుతూనే వుంది. ఒళ్లంతా పచ్చి పచ్చిగా వుంది.

ఆరోజున రిక్తా తిరగబడి పోయినప్పుడు ఏసురత్నం బోర్లా పడిపోయాడు. అతని మీద రిక్తా పడి పోయింది. కొంత సేపటి వరకూ ఏసురత్నానికి ఏం తెలీలేదు. మెదడు మొద్దుబారి పోయింది. నెమ్మదిగా లేచి చూసేసరికి రిక్తా ఎక్కిన అసామీ మరో పక్క పడిపోయినాడు.

ఏసురత్నం అతని దగ్గరికి వెళ్ళి చూశాడు. అతను మూలుగుతున్నాడు. ఏసురత్నం అతన్ని నెమ్మదిగా లేపి కూర్చోబెట్టాడు.

అంతలో కొందరు రిక్తావాళ్ళు అక్కడికి వచ్చి, గాయాలతో వున్న ఇద్దర్నీ రోడ్డు మీదకు తీసుకు వచ్చారు. తర్వాత, వాళ్ళను అస్పత్రులో చేర్చారు.

అస్పత్రులో గాయాలకు మందులేసి, కట్టు కట్టి ఇద్దర్నీ పంపేశారు.

రిక్తా రిమ్మలు వంగి పోయాయి. రిక్తాను ఓనరుకు అప్పగించారు. బాగు చేయించి ఇస్తే కానీ రిక్తాను తీసుకోనన్నాడు ఓనరు.

రిక్తాను రిపేరు చేయించడానికి తన వద్ద డబ్బు

లేదన్నాడు ఏసురత్నం.

"ముందు మీరు రిక్తాను బాగు చేయించండి. రిపేర్ కయిన డబ్బును రోజుకింత చొప్పున చెల్లగొట్టు కోండి" అని నలుగురూ నచ్చ జెప్పడంతో తగ్గడు ఓనర్.

"వ్వ" అనుకున్నాడు ఏసురత్నం.

రోజులాగయినా రిక్తా ఎక్కితేనే కానీ రోజూ గడవదు. మామూలుగా ఇచ్చే అద్దెతో పాటు రిక్తా రిపేరు కయిన ఖర్చుకూడా కొంత కట్టాలి. అది తీరేదాకా ఓ పూట గడవడమే కష్టం

అమ్మ కింతవరకూ డబ్బు పంపలేదు. డబ్బు పంపి అప్పుడే ఇరవై రోజులకు పైగా అయింది. అప్పుడు పంపింది మాత్రం ఎంత? ముప్పయి రూపాయలు! అమ్మెలా వున్నదో?

తమతోపాటు తననీ రమ్మంటే రాలేదు. అపట్నాల్లో అపాయికానాలూ, ఆ గోడవా పడలేనంది. ఉన్న పూరు విడిచి రాలేనంది. తన బతుకూ, చావు అక్కడేనంది.

తనకు మాత్రం పుట్టి పెరిగిన పూరు విడిచి పెట్టి రావడం ఇష్టమా?

తమ పూరి నుంచి నుటయాలై మంది ఇక్కడి కొచ్చేశారు. పనుల్లేక వచ్చేశారు. పసులతో చావలేక వచ్చేశారు.

కాలిదగ్గర చురుక్కు మనడంతో ఏసురత్నం కళ్ళు తెరిచి కింద చూశాడు. పక్కగా వేసుకున్న దిరుగుల దుప్పటి మీద చీమలు పాకుతున్నాయి.

నెమ్మదిగా లేచి, దుప్పటి దులిపాడు పెళ్లాన్ని పిల్చి, చీపురుతో చీమల్ని తుడిచేయమన్నాడు.

ఆమె అవని చేస్తుంటే ఎసురత్నం చూస్తూ నిలబడ్డాడు. తర్వాత, దుప్పటిని మరోసారి దులిపి, దానిమీద నడుం వార్చాడు.

ఎసురత్నం ఉబ్బిన ముఖాన్ని చేత్త నెమ్మదిగా పట్టుకున్నాడు.

రెండేళ్ల పిల్లని చంకవేసుకుని, ఓ చేత్తో గిన్నె పట్టుకుని బయటికి వెళ్ళిన ఎసురత్నం భార్య నలుకుంటూ తిరిగి వచ్చింది.

"బియ్యం ఎక్కడా అప్పు పుట్టలేదు. ఇయాశింక పన్నే" అంది.

ఆమె గొంతు మామూలుగా లేదు. అలాగని ఆ గొంతులో కోపంలేదు. విసుగులేదు.

ఎసురత్నం భార్య మాట విని పూరుకున్నాడు.

ఎవరు మాత్రం ఎన్నిరోజులు అప్పు పెడతారు? తమ పక్క గుడిసెలో తమ పూరి వాళ్లు కొందరుండడం వల్ల నాలుగు రోజులుగా బియ్యం, కాసిన్ని డబ్బులూ అప్పు ఇచ్చారు. వాళ్లదీ తన లాంటి బతుకే. ఒళ్లు నలు పుతున్నా రేపు రిక్తా ఎక్కడ తప్పదు.

ఇలా అనుకుంటూ ఎసురత్నం మరో వైపుకి ఒత్తిగిల్లాడు.

పైడు కాలువల్లోంచి మురికి వాసన వస్తోంది. గుడిసెలో ఉక్క ఉక్కిగా వుంది. బయట ఎండ బడబాగ్గిలా వుంది. ఓ కాకి కావుకాపు మంటూ అరుస్తోంది.

కొచ్చునోళ్లుగాల్తనా యూ డాక్టర్ దగ్గరకు వెళితే... టెస్టిస్టుకోల్ రీడ్స్ అనిరాసిచ్చారేంటరా

వలస

పక్క గుడిసెలోని సోమన్న వచ్చాడు. అతనితో పాటు మరొకడు వున్నాడు.

వాళ్లు అడుగుల చప్పుడు విని ఎసురత్నం లేచాడు.

సోమన్న పక్కనున్న నాయుడ్లి చూసి.
"నువ్వెప్పుడు దిగ్గో డావురా" అన్నాడు ఎసురత్నం ఆశ్చర్యంగా.

"ఇక్కడేదైనా పని చూసుకుందావని ఇయేతే వచ్చేను. నీకోసం పొచ్చుబీ నుండి వెదుకుతూనే వున్నాను. ఇప్పటికి సోమన్న కన్నించాడు. నీదగ్గరకు తీసుకో చ్చాడు" అన్నాడు నాయుడు.

"అమ్మేలా వుందిరా. డబ్బు పంపలేక పోయాను. ఈ మధ్యన యాక్సిడెంటయినాడే."

ఎసురత్నం మాటకు నాయుడు వెంటనే సమాధాన మివ్వలేదు. కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా వుండి, తలదించుకున్నాడు. అలా తల దించుకునే-

"ఇంకెక్కడి సత్తెమ్మ పిన్నిరా. నాలుగు రోజుల కిందటే చచ్చిపోయింది" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

ఎసురత్నం బావురు మని విడవలేదు. ఎలా చనిపోయిందని అడగలేదు అతని కళ్లు పొడిగా వున్నాయి.

"అమ్మకింక డబ్బు పంపక్కలేదు" అనుకోగానే ఎసురత్నం కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి.

కన్నతల్లి చచ్చిపోతే, తిండిపెట్టి బాధ తప్పిందని అనుకుంటున్న తనూ ఓ కొడుకేనా?

ఇప్పుడతని శరీరమే కాదు, మనసు కూడా పచ్చి పచ్చిగా వుంది.

ఇలాంటి వలసధిన్ని జరిగినా ఈ బతుకు లింతే. ఈ వ్యవస్థ నుంచి మరో వ్యవస్థకు వలస పోతే తప్ప ఈ బతుకులు మారవు. ఆ సంగతి ఎసురత్నానికి తెలీదు. తెలియకెప్పు వాళ్ల కంటిలో అతను రేపో, మాటో పడక మానడు.

మాతన యవ్వనం పొందండి! సంతాన వంతులు కండి. చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులు కండి. హస్త నైయోగమునంద కలుగు న ర ము ల ఐ య హి న త, శ్మి సు స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసర కాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేక పోవుట, నమస్త చర్మవ్యాధులకు అయిదేళ్ల చికిత్స పొన్న వ్యాధి చికిత్స కంసు.

"క్యాంపులు": ప్రతి ఆదివారం 'భీమవరం' షెడ్యూల్ లాడ్జీలో ఉదయం 8 గం. నుండి పాయంత్రం 6-30 గం. వరకు, ప్రతి నెల 1 మరియు 16 తేదీలలో 'రాజమండ్రి' హాటల్ లో 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

అయుర్వేద చివక, పెక్సె & సిస్ పెషియన్.

పాల్వూర్, గుడివాడ. 521301

ఫోన్ : 522 & 540

త్వరలో విడుదల!

దిల్లీ
కళామతల్లికి
జీతరం
సంచలన
రచయిత

చల్లా సుబ్రహ్మణ్యం
అల్పప్రస్థ పరిశోధనా నిజాబం

అరణ్య నేత్రం ట. 25/-

* డా॥ కాత్త రసంప్రబాలు
కలియగంటలేక! ట. 20/- సత్యవతికి ట. 20/-

* ఇల్లాపూరపు రామచంద్రం
పలుకే బంసారహి! ట. 22/-

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్
మొదలరాజ్ విజయవాడ